Brun, Frk *Augusta Fenger*, Frk. *Kirstine Frederiksen*, Frk. *O. Levison*, Hr. Skoleinspektør *Matzen*, Fru *Minet*, Frk. *H. Sten* og Hr. *Herman Trier*. Udvalget holdt sit første Møde i Søndags.

Kvindesagen i Pressen.

Ugebladet »Enhver Sit« har i det forløbne Kvartal indeholdt en Række Artikler om Kvindesagen. Hr. Højskoleforstander Kristensen- Randers har i en længere Række Artikler gjort Rede for sit Standpunkt, som er det ikke ualmindelige, at han i Theorien fastholder, at er Kvinden intet er for sig selv, men kun som Mandens Medhiælper (»Som Regel maa en Kvinde for at kunne udvikle sig rigt og skjønt være Medhjælper i en Mands Gerning. — — Som Chef i Forretningen kan hun udvikle megen Dygtighed, — . . . men hvis jeg (ɔ. Hr. *Kr. R.*) har Plads i denne Forretning, siger jeg op til næste Flyttedag«.) Det er jo meget haardt for Kvinderne. Men naar vi saa kommer til det praktiske, viser Hr. Kr. R. sig at være en rigtig velstemt Ven af Kvindesagen: han vil vil være med til at aabne Adgang for hende til ethvert Erhverv, give hende Valgret og Valgbarhed, ja han taler endog for hendes Adgang til Sogneraadene nogle af de varmeste og smukkeste Ord, der herhjemme er sagt om den Sag. Vi kan derfor rolig indtegne Hr. Kr. R. blandt Kvindesagens Venner, saa meget mere som hans ungdommelige Theorier er bleven hugget sønder og sammen af Frk. Mathilde Kofod, Fru Joh. Meyer og en unævnt Kvinde, hvilket han har optaget meget fromt. Derimod bringer et senere Nummer et Indlæg i en hel anden Aand. Det er en Kvinde, der træder op for at advare sine Søstre mod den Gift, som de andre Artikler har indeholdt. »Vil ikke vore Ejendommeligheder som Kvinde gaa tabt, naar vi hige efter at ligne Manden saa meget som muligt?« spørger hun. Vi svare: Jo — utvivlsomt. Dernæst advarer hun mod at »lade Kvinden indtage en anden Stilling end den, vor Gud og Fader har bestemt os.« Ja, det advarer vi ogsaa paa det kraftigste imod. Vi vil netop, at hun skal »indtage den Stilling, vor Gud og Fader har